

der ingen Midler er til, at den almindelige kommunale Valgret kan gøre sig gældende. De her foreliggende Forslag ere altsaa efter min Mening et væsentligt Tilbage-skridt fra de Lovforslag, vi havde foreliggende her i Fjor. De vare allerede den Gang meget utilfredsstillende og bleve stærkt kritiserede fra min højtærede Partifælles, P. Knudsens Side. Der blev stillet en hel Række Ændringsforslag til dem, som man ikke tog Hensyn til, men det var alligevel saaledes, at naar man havde Valget mellem dem og Landstingets Forslag, maatte man vælge Folketingets. De vare saaledes, at med nogle ikke overordentlig store Ændringer, med nogle Ændringer, som endogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, den nuværende Finansminister, gav sin Tilslutning — blandt andet om hele Bygningsafgiftens Overførelse — kunde de blive saa nogenlunde taalelige, kunde de hjælpe Landkommunerne lidt og ogsaa hjælpe Købstæderne og Kjøbenhavns Kommune lidt. Men de Forslag, som foreligge her, ville efter min Mening ikke i nogen væsentlig Grad hjælpe Kommunerne. Og dermed er det Hovedformaal tabt af Sigte, som dog alligevel trods alle agrariske Syndefald, alle Afslag i demokratisk Henseende og al Akkordering fra Folketingets og Venstres Side i alle de mange Aar, hvor vi have behandlet Skattelovene, har været Hovedformalet, nemlig at komme Kommunerne virksomt til Hjælp; dermed er dette Hovedformaal forladt. Jeg frygter for, at de her foreliggende Lovforslag, hvis de gennemføres, skulle slaa Bom for Toldreformen i en betydelig Fremtid, og at de skulle slaa Bom for det kommunale Livs Udvikling her i Landet for alle Tider. Jeg frygter for, at selv om man kan sige, at Arbejderne hverken tabe eller vinde ved disse Loves Gennemførelse, ville de dog tabe ved de to Ting, jeg her har peget paa: at der slaas en Bom for Toldreformen, og at der lægges en Kapsun paa det kommunale Livs Udvikling. Jeg frygter for, at selv om man tilkaster Husmændene et Par Kroner — men rigtignok samtidig giver Godsejerne et Par Tusind Kroner — ville disse Penge blive dyrt betalte, hvis Husmandsstanden og Landarbejderne skulle se det kommunale Fremskridt blive standset og se en Toldreform, som er saa uendelig mere værdifuld for Landarbejderne og Husmændene, skrinlagt i en længere Fremtid. Jeg maa derfor henstille, at man i hvert Fald vender tilbage til Folketingets Forslag i Fjor, men dog med visse Ændringer, som P.

Knudsen stillede, og som den nuværende Finansminister sluttede sig til i alt Fald i Realiteten, principalt dog, at man tager Sagen op paa en ny virkelig retfærdig og ogsaa tidssvarende og demokratisk Basis, nemlig: Hartkornsskatternes Afskrivning; det gaar jeg med til mod dels en Værdiskat, dels en Formueskat med stigende Skala, saaledes at det ikke bliver en vældig Statsforøring til de store Landejendomsbesiddere. Dernæst en Indkomstskat til Brug for en Toldreform. Endelig en virkelig virksom Hjælp til Kommunerne. Det er de 3 Ting, som vi fra vor Side maa stille op som nødvendige Betingelser for, at der virkelig kan fremkomme en retfærdig, tidssvarende og demokratisk Skattelov.

N. Andersen: Den højtærede Finansminister udtalte ved Forelæggelsen af de her foreliggende Lovforslag, at Regeringens Opgave havde været at hidføre Forstaaelse mellem Anskuelseerne i Folketinget og Landstinget. Jeg erkender, at dette vistnok har været Regeringens Formaal, og jeg erkender, at det i ikke ringe Grad er lykkedes ved Affattelsen af de foreliggende Forslag at komme henimod dette Formaals Opnaaelse. Den højtærede Finansminister udtalte — selv om det ikke er ordret, tror jeg dog ikke, at jeg tager fejl, naar jeg forudsætter, at det var Finansministerens Mening — at de Forslag til Skattelov, som her foreligge, vilde være et godt og brugeligt Forhandlingsgrundlag mellem de to Ting. Jeg tror, at dette er rigtigt. Med Hensyn til det Forslag, som umiddelbart foreligger til Behandling, og hvortil jeg skal indskrænke mig, ogsaa af Hensyn til, at Tiden er langt fremskreden, nemlig Forslaget til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten, er der sikkert Enighed fra alle Sider om, at Formen og Formalet for dette Forslag er det samme, som var Folketingets Standpunkt i Fjor, dog med nogle ikke ganske uvæsentlige Ændringer og Ændringer, som efter mit Skøn for de allerflestes Vedkommende ere Forbedringer. Jeg hørte ganske vist, at det ærede Medlem, som talte sidst, mente, at Formalet for Skattereform — Lovgivningen var forladt ved det her foreliggende Forslag, og han mente tillige, at hvad nærværende Forslag tilsigtede, var noget langt videre-gaaende i Retning af Hjælp til Landbrug, end man nogen Sinde havde været inde paa tidligere. Disse to Betragtninger kan jeg imidlertid ikke dele. Jeg tror